

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

13. De his quæ feria tertia post vigiliarum & matutinorum synaxim sunt
meditanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

orandum & magnificandum Dominum animam tuam dilatans. Et caue ne finito præfato exercitio, statim diffundaris, sed pro viribus stude conseruare cor tuum in sua virtute & vigore, ne vaga vel fluida cogitatione aut vanalætitia dissoluaris: & sic anima tua lucrum perdat compunctionis, dans locum vanis & fluidis cogitationibus: sed stabilire cura cor tuum in vita Domini secundùm meditatione eius in illa die, vel in aliqua alia materia sancta deuotione excitatiua.

QVID FERIA TERTIA POST MATTHEIAS sit meditandum.

CAPVT XIII.

FRater dilectissime in oratorio positus & cæcis signaculo insignitus spiritu ad te reuocato, prout supra feria secunda diximus, forma meditationem circa mortem hoc modo. Et tibi semper eius horam habeas suspectam

COGITA quomodo improuisa veniet: nam sicut fur, ita ventura est, cum eam minus suspicatus fueris, cum minus fueris preparatus, cum maior tibi fuerit viuendi fiducia, cum melius facere proposueris.

Et versa & reuersa accuratissime in eodem tuo modum & ordinem, quo ad mortem tractauimus: & interdum ac si statim esses moriturus & sic profundius senties sequentia.

Quomodo mortem præcedet quædam grauissima infirmitas: & quomodo huius languoris cæteræ infirmitates sunt nuncij.

Languoris grauitatem. Confidera terrorem naturalis inclinationis non mori sed permanere vehementer affectantis.

COGITA quomodo cum iam tibi transitus tuus ab hac vita innotuerit indicantibus tibi hoc medicis: vel te hoc in te ipso prognosticante, quantus erit tunc clamor conscientiae, quantus remorsus: quia cum potuisti, non te disposuisti, tunc omnia peccata tua ad memoriam tibi reuocabuntur.

Quanto pro eorum singulis & passionibus quas non superare curasti, dolore cruciaberis.

Si in tali mortis effes constitutus articulo & vitij & concupiscentijs astrictus, quantum vnum annum vel saltem vnam horam appeteres sanitatis.

Quomodo cum ad illam perueneris horam, si tempus praeteritum ad aeternitatem ad quam est transiturus comparaueris, quam breue tibi videbitur. Tota vita tua tibi somnium fuisse videbitur. Et omnes dies tui erunt tunc tibi ac si tibi per modicum spatium videlicet vnus miliaris perambulasses.

Quantus tibi erit dolor, cum te propter momentaneam & minimam delectationem, aeterna & ineffabilia amisisse gaudia lugebis.

Quam amarissimum erit diuortium, cum auulsus eris ab his rebus quas hic male amasti, scilicet ab honoribus, & status celsitudine: ad quem hic totis viribus inhiaisti: & a delitijs quibus tam auide adhaesisti: & similiter de alijs multis similibus.

De dispositione morientis quomodo corpus nigrescit, rigescit, & caligant oculi.

Quomodo dæmones ibi assistunt tanquam rugientes Leones, præparati ad escam, animam præstolantes.

Quomodo misera anima eius exitu instante de corpore, incipiet anxie considerare regionem illam sibi incognitam ad quam tendit, & quod dæmones eam præstolantur. Quam inuita a corpore egredietur & quam libenter si posset, ad illud regrederetur: non tamen potest, quia omnes portæ sensuum sibi clausæ sunt, itaque cogitur inde exire & per medios dæmones trahere.

COGITA quomodo tunc spiritus singulorum vitiorum ad eam concurrent quærentes singulum quod suum est. spiritus superbiam, superbiæ spiritus luxuriæ luxuriam, itaque unusquisque illorum immundorum spirituum quæret quod suum est.

Postremo, quomodo anima de corpore egressa mox ante tribunal iudicis statuetur, tunc sententiam receptura irreuocabilem, & ubi dignum ceciderit, ibi erit in perpetuum.

ADVERTE quomodo tumulto cadauer traditur, & perpetuæ obliuioni, hospes enim vni noctis fuit in hoc mundo, & abiit, & perijet memoria eius de terra.

Hoc modo per contrarium meditationem formare potes de morte iustorum. Nam iusti præcognoscentes se de hac vita migraturos, valde de lætantur suæ testimonio conscientia: & quod se per mortem vident ab huius vitæ miserijs liberari. sed & quia hic carnalibus non fuerunt ille

illecti concupiscentijs vel alijs, non dolent hinc egredi. Et post horum vel aliquot eorum meditationem prout noueris sufficere ad compunctionem & deuotionē excitandam, assume personam rei vel serui, qui dominum suum offendit: & humilitatis & doloris affectu forma orationem ex intimis cordis tui sicut supradictum est: recognoscensq; tuam miseriam postula misericordiam dicens: O Domine, bone, pulcherrime, dulcis, misericors, miserere huius peccatoris: quem pretioso sanguine filij tui redemisti. Et his dictis implora misericordiam nostri redemptoris ponens inter te & Deum pretiosam suam mortem & passionem dicens vt supra: O Domine per sanctā passionem pretiosissimi filij tui, qui pro me in ligno crucis immolatus est, propitius esto mihi peccatori. Et post hęc cōuerte tuæ meditationis oculum ad Dominam nostram postulans auxilium ab ea, sicut supra est expositū. deinde ad sanctos illius feriæ: & specialiter ad sanctum cuius solennitas illo die agitur. Et tandem adorans, magnificans, gratiasq; agens tuum terminabis exercitium secundum ea quæ fuerunt dicta in fine secundæ feriæ.

DE HIS, QUAE POST MATVTINORUM expletionem feria quarta sunt meditanda.

CAPVT XIV.

Igitur feria quarta ad oratorium veniēs postquam te signaculo crucis insignieris, spiritūq; recollexeris secundum quod feria secunda diximus,